

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Năm, ngày 15/12/2022

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1098

“CHỈ CẦN KHỞI MỘT Ý NIỆM OÁN HẬN THÌ TRONG A-LẠI-DA-THỨC ĐÃ TRỒNG HẠT GIỐNG”

Chúng ta chỉ cần khởi một ý niệm oán hận thì chúng ta đã gieo chủng tử vào trong A-lại-da-thức, cho dù trải qua vô lượng kiếp thì khi đủ duyên hạt giống này cũng nảy mầm trở thành oan oan tương báo.

Hòa Thượng nói: *“Hiện tại, tâm bệnh lớn nhất của người tu hành thời là không có lòng nhẫn nại. Họ chẳng biết tu hành là gì! Hành là hành vi. Ý niệm, tư tưởng là hành vi của ý nghiệp. Lời nói là hành vi của khẩu nghiệp và tạo tác của thân thể là hành vi của thân nghiệp. Tu hành là chúng ta cải đổi hành vi của ba nghiệp”*. Chúng ta tụng Kinh, lễ Phật, làm việc thiện cũng chưa phải là tu hành mà tu hành là chúng ta tự sửa đổi, làm mới. Tu hành là chúng ta kiểm soát, chuyển đổi từ nơi ba nghiệp của thân khẩu ý. Chúng ta tu hành nhiều năm nhưng không có lực, chúng ta vẫn phiền não, vẫn bị tập khí, phiền não chi phối.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta học Phật nhưng khi có thiệt thòi, oan ức thì chúng ta ôm tâm oán hận, ghi nhớ trong lòng. Vậy thì chúng ta tu hành ở chỗ nào!”*. Người nào mắng, nói xấu, làm chúng ta oan ức thì chúng ta luôn ghi nhớ. Chúng ta có tâm oán hận thì chúng ta sẽ có tâm báo thù. Chúng ta không muốn hợp tác với họ thì đó đã là tâm báo thù.

Hòa Thượng nói: *“Chỉ cần chúng ta khởi lên ý niệm oán hận thì trong A-lại-da-thức đã trồng một hạt giống. Tương lai, khi gặp duyên thì hạt giống sẽ khởi hiện hành. Điều này rất phiền phức, đáng sợ. Chúng ta học Phật chúng ta phải chân thật giác ngộ giống như Phật. Chúng ta phải tường tận, rõ ràng mọi sự, mọi việc để ngay trong đời này chúng ta không kết oán thù với người. Chúng ta thiệt thòi, oan ức, thậm chí bị hãm hại thì trong lòng chúng ta cũng phải thản nhiên như không có việc gì!”*. Chúng ta không tạo được thiện duyên mà chúng ta chỉ tạo ác duyên với chúng sanh thì sẽ rất phiền phức. Chúng ta muốn không có tâm oán hận

thì chúng ta phải có công phu. Chúng ta toàn tâm toàn lực vì người lo nghĩ thì chúng ta sẽ đạt được công phu này. Chúng ta dành 80%, 90% thời gian để lo nghĩ cho người thì tâm chúng ta sẽ không khởi lên những chướng ngại này. Nếu chúng ta khởi tâm vì người thời gian dưới 50% thì tâm được mát, hơn thua, tốt xấu sẽ hiện hữu. Chúng ta có tâm này thì chúng ta sẽ phân biệt, chấp trước từ đó chúng ta cho rằng người khác ức hiếp chúng ta. Mỗi lần chúng ta khởi lên tâm oán hận thì trong tàng thức của chúng ta sẽ lưu dấu.

Khi chúng ta gặp một người đã đối xử không tốt, chiếm tiện nghi của chúng ta cách đây hơn 20 năm thì chúng ta vẫn nhớ như in, đó chính là trong tàng thức của chúng ta đã lưu dấu. Hàng ngày, chúng ta lưu dấu trong Tàng thức những lời dạy, việc làm tốt của Thánh Hiền, của mọi người. Hay tốt hơn nữa là trong Tàng thức của chúng ta chỉ lưu dấu câu "***A Di Đà Phật***". Trong tàng thức của chúng ta chỉ có câu "***A Di Đà Phật***" thì chúng ta khởi tâm động niệm chỉ có câu "***A Di Đà Phật***". Hàng ngày, chúng ta lưu dấu mờ nhạt câu "***A Di Đà Phật***", chúng ta chỉ lưu dấu "*tự tư tự lợi*", "*tham, sân, si, mạn*".

Chúng ta chỉ làm cho dễ coi thì trên chúng ta lừa gạt Phật Bồ Tát, dưới lừa gạt chúng sanh. Hòa Thượng nói: "***Chúng ta chỉ lừa gạt được những người có tâm ý qua loa. Chỉ cần người có một chút tâm thanh tịnh thì chúng ta đã không thể lừa gạt***". Phật A Di Đà ở trong chính tự tánh của chúng ta, trên Kinh nói: "***Tự tánh Di Đà, duy tâm Tịnh Độ***".

Người xưa nói: "*Một lộ khả tẩu*". Chúng ta chỉ có một con đường để đi. Nếu chúng ta không chân thật quay đầu thì chúng ta đi thẳng vào Địa Ngục. Chúng ta muốn đi con đường của Phật Bồ Tát thì chúng ta phải quay về kiểm soát từ tâm của chúng ta. Chúng ta có oan ức, thiệt thòi thì chúng ta biết rằng trước đây hành động, tạo tác của chúng ta không tốt. Chúng ta có dẫn nghiệp không tốt nên ngày nay mạng nghiệp của chúng ta xấu. Hòa Thượng nói: "***Tự tác tự thọ***". Chúng ta tự mình làm, tự mình chịu. Không có điều gì là "*vô duyên, vô cơ*". Một ý niệm khởi lên đã lưu dấu trong Tàng thức, khi đủ duyên thì ý niệm sẽ khởi hiện hành. Chúng ta hiểu rõ điều này thì chúng ta sẽ không sinh tâm oán hận. Trong vô hình chung, hàng ngày chúng ta đã ghi dấu những oán hận vào trong Tạng thức. Điều đáng sợ là cho dù trải qua vô lượng kiếp thì chúng ta vẫn ghi nhớ những oán hận này.

Hòa Thượng nói: "***Chúng ta không có tâm oán hận, không có tâm báo thù thì đời sau gặp lại họ, chúng ta và họ vẫn là bạn bè tốt. Chúng ta hóa giải được oán kết thì đó chính là chúng ta có phúc. Chúng ta thiệt thòi trong đời này nhưng tương lai chúng ta có phước báu***". Chúng ta phải xóa hết dấu vết trong Tạng thức, chúng ta quên hết ân oán, tình thù với

người. Người khác nhìn vào thấy chúng ta thiệt thòi nhưng chúng ta không hề cảm thấy mình thiệt thòi. Trong cuộc đời, chúng ta có rất nhiều ân oán, nếu chúng ta ghi dấu thì đời này, đời sau chúng ta mãi mãi khổ. Chúng ta hóa giải hết ân oán thì tương lai chúng ta và họ là bạn tốt. Hòa Thượng nói: **“Thiệt thòi là phước”**.

Nhiều người tu hành cũng không chịu thiệt thòi, oan ức mà họ muốn biện bạch, giải thích. Trong **“Mười điều tâm niệm của nhà Phật”** nói: **“Oan ức không cần bày tỏ vì bày tỏ là hèn nhát”**. Nếu không có nhân đời trước thì sẽ không có quả ở hiện tại. Những điều chúng ta nhận đều là quả ở trên cành mà chúng ta đã gieo hạt. Chúng ta gieo hạt gì thì chúng ta phải ăn quả đó.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta không chịu thiệt thòi, ghi oán hận trong tâm, mỗi niệm không quên thì lần sau chúng ta gặp mặt họ chúng ta sẽ báo thù”**. Chúng ta oan oan tương báo, mỗi lần gặp lại nhau thì báo thù sẽ càng nghiêm trọng hơn. Chỉ cần chúng ta không thuận ý, vừa lòng thì chúng ta đã ghi lại oán hận. Trong **“Câu chuyện Nhân quả”**, có một người con ăn trộm tiền của Cha Mẹ, giấu tiền trong ống tre, khi người con mất thì đầu thai thành con dê trong bầy dê của Cha Mẹ. Khi người Cha chuẩn bị thịt con dê thì có một người tu hành nói con dê chính là con gái ông. Người con gái đó ăn trộm tiền của Cha Mẹ nên phải đầu thai trở lại để trả nợ.

Hòa Thượng nói: **“Đôi bên đều thống khổ vì báo thù. Đây là họa chứ không phải là phước. Chúng ta oan toan tương báo đời đời không kết thúc”**. Mỗi lần đôi bên báo thù sẽ càng thâm hơn. Tôi vô cùng đau lòng khi nghe câu chuyện, có những người vì yêu, vì tiền mà hận nhau. Thánh Hiền xưa đã nói: **“Nhân phi Thánh Hiền, thực năng vô quá”**. Người không phải Thánh Hiền nên không thể không có lỗi, nếu người có lỗi thì chúng ta phải để cho họ một con đường quay đầu. Trong vụ án, ba người con mang xăng đốt nhà Mẹ, hai người con đã mất, họ sẽ phải xuống Địa ngục, đối mặt với Ngưu Đầu, Mã Diện. Chúng ta ngu si, mê muội, chúng ta không nhận rõ ân oán, tình thù đều do chúng ta vọng tưởng, chấp trước.

Phật Bồ Tát nhìn sự việc trên rất nhiều phương diện. Phạm phu chúng ta có cái nhìn rất hạn hẹp. Chúng ta là chủ vườn lê, chúng ta nhìn thấy người đang chỉnh nón thì chúng ta nghĩ họ đang hái trộm lê. Chúng ta nhìn thấy người cúi xuống sửa giày thì chúng ta cho rằng người ta hái dưa. Chúng ta vọng tưởng, chấp trước nên chúng ta tạo ra thị phi.

Hòa Thượng nói: **“Học Phật là học làm người giác ngộ”**. Người giác ngộ là người thấu hiểu, tường tận mọi sự, mọi việc. Chúng ta biết tất cả mọi việc diễn ra đều do dẫn nghiệp trong quá khứ, chúng ta chỉ đang nhận kết quả vậy thì chúng ta phải vui vẻ, hoan hỷ tiếp nhận. Chúng ta

chỉ cần phật ý, không vừa lòng thì chúng ta đã ghi dấu trong tâm. Đời này chúng ta không trị được bệnh này thì chúng ta không có cơ hội vãng sanh Cực Lạc.

Hòa Thượng dạy chúng ta: ***“Trong oan gia đối đầu, chỉ cần một bên giác ngộ thì liền có thể hóa giải được. Chúng ta không cần đợi người khác giác ngộ mà chính chúng ta giác ngộ. Chính chúng ta giác ngộ thì oan gia liền được hóa giải. Chúng ta là người niệm Phật, chúng ta bằng lòng làm người thiệt thòi, tình nguyện làm người bị lỗ, một lòng một dạ chăm chỉ niệm Phật. Chúng ta nhất định phải ở ngay trong đời này vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc. Chúng ta ở thế giới Tây Phương Cực Lạc, chúng ta sẽ được khai ngộ. Chúng ta có đầy đủ năng lực, chúng ta sẽ trở lại Ta Bà cứu giúp những chúng sanh có duyên. Chúng sanh có duyên chính là những chúng sanh báo ân, báo oán, đòi nợ, trả nợ chúng ta.”*** Một người nhận thiệt thòi về mình thì mọi việc sẽ được giải quyết. Hòa Thượng nói: ***“Thiệt thòi là phước”***. Tôi thường nói câu đối: ***“Vợ chồng là mối thiên duyên, duyên ác nên giải duyên lành nên trân quý. Cùng nhau một kiếp thiện duyên. Tương lai Tây cảnh ta cùng có nhau”***.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.

Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!